

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Naschrift [bij reactie op "De afwikkeling van een legitiemeschending, in het bijzonder de werking van art. 4:87 lid 3"]

Es, P.C. van

Citation

Es, P. C. van. (2003). Naschrift [bij reactie op "De afwikkeling van een legitiemeschending, in het bijzonder de werking van art. 4:87 lid 3"]. *Wpnr: Weekblad Voor Privaatrecht, Notariaat En Registratie*, 2003(6544), 610. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3193463>

Version: Publisher's Version

License: [Leiden University Non-exclusive license](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3193463>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Naschrift

De reactie van P.F. Veltman op mijn artikel in WPNR (2003) 6523 heeft mij niet van mening doen veranderen. Wat betreft het door Veltman aangehaalde voorbeeld blijf ik dus bij mijn oplossing dat B een legitimaire vordering van $17\frac{1}{2}$ verkrijgt op A en dat A en B ieder $17\frac{1}{2}$ kunnen inkorten op de gift aan C. Veltman heeft gelijk wanneer hij zegt dat dit betekent dat de wetgever in één artikellid twee verschillende betekenissen aan het begrip “legitieme portie” toekent, “zonder dat hiervoor een vingerwijzing wordt gegeven in de wet of de parlementaire geschiedenis”. Dat is inderdaad vreemd, maar zeker niet onmogelijk wanneer men bedenkt dat de wetgever in één en dezelfde wet – eveneens zonder vingerwijzing in de wet of de parlementaire geschiedenis – wel drie verschillende betekenissen toekent aan het begrip “legitieme portie”. De eerste betekenis vindt men in artikel 4:64 en 4:65 waar met “legitieme portie” bedoeld wordt op de legitimaire breuk maal de legitimaire massa. In artikel 4:87 lid 3 eerste zin betekent “legitieme portie”, de legitieme portie in eigenlijke zin waarop de aan de legitimaris gedane giften op grond van artikel 4:70 in mindering zijn gebracht (de legitimaire aanspraak in de terminologie van B.C.M. Waaijer in Handboek Nieuw Erfrecht (2002), p. 271). Tot slot treft men in artikel 4:79 het begrip “legitieme portie” aan in de betekenis van de legitieme portie in eigenlijke zin waarop niet alleen de aan de legitimaris gedane giften op grond van artikel 4:70 in mindering zijn gebracht maar

ook – op grond van de artikelen 4:71 tot en met 4:75 – de waarde van de erfrechtelijke verkrijgingen en de verworpen niet-inferieure makingen (het legitimaire tekort in de terminologie van B.C.M. Waaijer in Handboek Nieuw Erfrecht (2002), p. 271).

Veltman heeft bezwaar tegen mijn oplossing, omdat het solvabiliteitsrisico zou worden “overgeheveld” van B naar A. In mijn oplossing wordt het solvabiliteitsrisico echter gelijkmatig verdeeld tussen B en A. Hierbij wordt alleen ook rekening gehouden met het feit dat A een deel van zijn legitieme al in de vorm van een “veilige gift” heeft ontvangen. Wanneer C insolvabel is, gaan A en B ieder voor $17\frac{1}{2}$ het schip in. Hoe dat bij de oplossing van Veltman zit, wordt mij niet direct duidelijk. Veltman zegt dat A en B moeten gaan inkorten op de “begiftigden”, waarmee hij de indruk wekt dat inkorting op de gift aan A ook mogelijk is. Dat moet een vergissing zijn: wat betreft B staat artikel 4:90 lid 2 daaraan in de weg en wat betreft A geldt dat een legitimaris niet inkort op een aan hemzelf gedane gift, die bij de berekening van de omvang van zijn legitimaire vordering al is toegerekend. Inkorting door A en B vindt dus alleen plaats op de gift aan C. Nadere uitwerking van de oplossing van Veltman leert dan dat C’s eventuele insolventie B zal raken voor 18,85 en A voor slechts 16,15.

Mr. P.C. van Es *

* Universitair docent notarieel recht, Universiteit Leiden.